

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/323/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517223412
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7517223412.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 50 094 297 proti žalovanému: P. M., nar. XX.X.XXXX, W. P. A. W., Q. XXX/XX, o zaplatenie 10.781,96 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 10Csp/608/2017 z 29.5.2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 10.108,56 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 10.108,56 eur od 1.11.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 87,50%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa právny predchodca žalobcu (Poštová banka a.s.) domáhal zaplatenia sumy 10.781,96 eur, úrokov vyčíslených 5.693,55 eur, úrokov zo zostatku nesplatennej istiny vo výške 12,9% zo sumy 10.781,96 eur od 1.11.2017, úroky z omeškania vo výške 5,05% zo sumy 10.781,96 eur od 1.11.2017 do zaplatenia a trov konania.

3. Vychádzal zo zistenia, že Poštová banka a.s. a žalovaný 16.4.2014 uzavreli zmluvu o úvere č. 4686442685, súčasťou ktorej boli všeobecné obchodné podmienky a obchodné podmienky pre úver, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 11.000,00 eur. Žalovaný tento úver sa zaviazal splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach, ku 20. dňu toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom máj 2014, vo výške 177,24 eur mesačne pri úrokovej sadzbe 12,9% ročne, RPMN 14,27% a priemernej RPMN 13,34% s tým, že celková výška nákladov činí sumu 8.876,85 eur. K úveru bol dohodnutý základný súbor poistenia. Vzhľadom na nedodržanie platobnej disciplíny žalovaného žalobca listom z 29.4.2015 vyzval žalovaného na plnenie vo výške 1.128,49 eur, keďže žalovaný bol naďalej pasívny výzvou z 15.5.2015 oznámil žalovanému, že úver zosplatil k dátumu vyhotovenia danej listiny.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, § 1, § 2 písm. d/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., § 3 ods. 1, § 39 OZ, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že uzavretá úverová zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti, keď v zmluve sa nachádza nezrovnalosť v podobe celkovej ceny úveru, nakoľko pri súčine počtu a výške splátok (120 x 177,24 eur) je výška poskytnutého úveru 21.268,80 eur a v zmluve je uvedená celková čiastka úveru 19.876,85 eur - v zmysle poznámky pod bodom č. 3 zmluvy, že celková čiastka úveru je tvorená výškou poskytnutého

úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Poukázal na to, že spotrebiteľ musí mať pred uzatvorením zmluvy všetky informácie o poskytovanom spotrebiteľskom úvere vrátane ekonomických ukazovateľov, na základe ktorých sa rozhodne, či vstúpi do takeého vzťahu alebo nie, pričom priemerný spotrebiteľ predpokladá, že tieto údaje sú správne a v spleti zložitých formulovaných finančných inštitúcií nevedomujúc si, aké následky to môže pre neho mať, pričom už nie je možné zistiť, aké informácie spotrebiteľ obdržal pri uzatváraní úverovej zmluvy a nie je tak zrejmé, z čoho pozostáva odplata za poskytnutie úveru, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené je rozdiel medzi uvedenou výškou úveru a skutočnou výškou, ktorú by spotrebiteľ zaplatil, keby splácal všetky splátky riadne a včas. Vzhľadom na tieto skutočnosti najmä na to, že zmluva je v podstatných náležitostiach neúplná, považoval úverovú zmluvu s ohľadom na ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov. Vychádzajúc z údajov žalobcu je zrejmé, že žalovaný vyčerpal sumu 11.000,00 eur a uhradil sumu 891,44 eur (podľa časti výpisu z účtu: Zaplatené splátky), je povinný vrátiť iba to, čo vyčerpal, ale nevrátil a to bez úrokov a iných poplatkov, preto zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi 10.108,56 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. O povinnosti žalovaného zaplatiť úrok z omeškania rozhodol s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, čiastočne neúspešný, preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 87,50% vychádzajúc zo zásady úspechu (úspech vo výške 93,75%, neúspech vo výške 6,25%, pomer úspechu je teda 87,50%) s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, ktorý vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie Poštová banka a.s. (v čase podania odvolania účastník konania) z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/, h/ C.s.p. Navrhla rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie alternatívne žalobe vyhovieť v celom rozsahu a žalovaného zaviazat' na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Namietala nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, pokiaľ súd svojim postupom mu znemožnil účasť na konaní a bez toho, aby ho oboznámil o výsledku posúdenia prejudiciálnej otázky o možnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere. Namietala, že súd ju nevyzval na vyjadrenie k otázke určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, nevyzval ju, aby sa vyjadrila k predbežnému právnomu posúdeniu veci, nevytýčil termín predbežného prejednanie sporu. Namietala, že samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktorý zmluva obsahuje. Nesúhlasila s výkladom súdu prvej inštancie týkajúceho sa predpokladov pre výpočet RPMN z dôvodu, že všetky údaje, ktoré boli potrebné pre výpočet RPMN podľa platnej legislatívy boli v zmluve o úvere obsiahnuté, teda s tvrdením súdu, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov a výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Uviedla, že súdu zaslala listinu s výpočtom RPMN, ktorý je vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd celkovú výšku nákladov si určil jednoduchým vynásobením tak, že vynásobil počet mesačných splátok uvedených v úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky, ktorý však nie je správny. Súd neprepočítaval celkovú výšku nákladov na základe rozpisu splátok, resp. kalkulačky na výpočet RPMN, ktorý bol súdu zaslaný, pričom ak by tak bol býval spravil, tak by mu vyšla presná suma, nakoľko posledná splátka je v nižšej sume ako bola mesačná splátka úveru. Poukazovala na to, že banka pred poslednou celou splátkou zaslala žalovanému informáciu o výške poslednej splátky, čiže ak posledná splátka je vo výške 127,06 eur, tak banka zašle pred jej splatnosťou žalovanému dlžníkovi list, ktorým mu oznámi túto poníženú splátku a zároveň mu oznámi, že sa jedná o poslednú splátku. V danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, preto do celkových nákladov úveru sa, s poukazom na ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru. Dodala, že žalovaný si sám vybral v zmluve o úvere možnosť platby v hotovosti. Poplatok vo výške 0,76 eur teda predstavuje poplatok za každú takúto realizovanú platbu. Je teda zrejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 19.863,06 eur (119 x 164 + 127,06=19.863,06 - 11= 8.863,06 eur), nie 21.268,08 eur, ako si to nesprávne ustálil súd. Rozhodnutie považovala za nepreskúmateľné v jeho odôvodnení. Zdôrazňovala, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho

jednostrannému zvýhodňovaniu. Bola toho názoru, že v tomto prípade ide pod zámienkou narovňavania prirodzených nerovností medzi účastníkmi občianskoprávných vzťahov prostredníctvom zákona alebo dokonca prostredníctvom judikatúry ESD k narušeniu princípu rovnosti strán konania.

8. Po podaní odvolania Poštová banka a.s. podala návrh, aby do konania na jej miesto vstúpil ako žalobca R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 297, so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo 6.8.2018 pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania bola postúpená ku dňu 6.8.2018 na spoločnosť R Collectors s.r.o.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č.k. 9Co/323/2018-118 z 1.4.2019 vyhovel návrhu žalobcu Poštová banka a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, aby do konania na jeho miesto vstúpil ako žalobca R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 8/A, Bratislava, IČO: 50 094 297. Na základe tohto uznesenia odvolací súd konal so spoločnosťou R Collectors s.r.o. ako s právnym nástupcom pôvodného žalobcu.

10. Opis odvolania žalobcu bol žalovanému v súlade s § 111 ods. 3 C.s.p. doručený 9.8.2018.

11. Výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené nebol napadnutý odvolacím, stal sa právoplatný, preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu tak bol výrok o zamietnutí žaloby a výrok o trovách konania (ďalej len „rozsudok“).

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p. a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

13. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 5.6.2019 o 9.55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené dňa 30.5.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p..

15. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom uvádzané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého úver poskytnutý žalovanému právnym predchodcom žalobcu je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.4.2014, t.j. v čase uzavretia úverovej zmluvy, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.10.2013 neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ cit. zák. (v súčasnosti § 9 ods. 2 písm. e/ zák. č. 129/2010 Z.z.), a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ani správnu výšku celkových nákladov.

18. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.5.2014 (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.) na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (písm. h/), a celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (písm. l/).

19. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

22. V prejednávanej spore z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to ani jej presným vyčíslením, ani iným zrozumiteľným spôsobom v zmysle článku 10 ods. 2 písm. g/ smernice EP a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere, ktorej úplnou transpozíciou je zákon 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, ktorý túto povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza v § 9 ods. 1 písm. j/ v znení účinnom do 31.5.2014 a v súčasnosti účinnom znení v § 9 ods. 1 písm. e/.

23. V uzavretej úverovej zmluve sú jej podstatné zákonné náležitosti uvedené v tabuľkovej forme, okrem uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť a ktorá je iba slovnou popísaná ako „celková čiastka úveru“ drobným písmom pod ostatnými náležitosťami tak, že ide o súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Vychádzajúc z tohto slovného vyjadrenia a údajov v zmluve, keď výška úveru je 11.000,00 eur a celkové náklady spojené s úverom 8.876,85 eur, celková čiastka (úveru), ktorú je povinný spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje 18.876,85.

24. Vychádzajúc ale aj z počtu a výšky dohodnutých splátok úveru, t.j. tak ako to konštatoval aj súd prvej inštancie, 120 splátok po 177,24 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, predstavuje 21.268,80 eur.

25. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nie je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúcim pochybnosti u spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené rozdielne možnosti určenia tohto údaju je namieste trvať na presnom číselnom určení celkovej čiastky (vyčíslení), ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť a v dôsledku absencie tohto údaju je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona 129/2010 Z.z..

28. Samotná chýbajúca náležitosť v zmysle § 9 ods. 1 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z. ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

29. Za bezpredmetnú je potrebné považovať odvoláciu námietku žalobcu, podľa ktorej súd prvej inštancie tvrdil, že RPMN je nesprávna, pretože v danom prípade jediným dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov bola chýbajúca náležitosť v zmysle § 9 ods. 1 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. a to neuvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. nezrovnalosť v podobe celkovej ceny úveru.

30. Podľa § 132 ods. 1 C.s.p. v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

31. Žalobca k žalobe pripojil listinný dôkaz a to zmluvu uzavretú so žalovaným, obsah ktorej súd prvej inštancie posudzoval z hľadiska, či má všetky náležitosti, preto tvrdenie žalobcu, podľa ktorej k otázke určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti mal súd postupovať podľa § 129 C.s.p. je nedôvodné, keďže nejde o nedostatok žaloby, pokiaľ súd konštatoval, že zmluva o úvere nemá zákonom stanovené náležitosti.

32. Podľa § 168 ods. 1 C.s.p., ak súd nerozhodne inak, nariadi pred prvým pojednávaním predbežné prejednanie sporu.

33. Podľa § 157 ods. 1 C.s.p. súd postupuje v konaní tak, aby sa mohol rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

34. Predbežné prejednanie sporu bude namieste predovšetkým tam, kde skutková a právna zložitnosť prípadu, ako aj výsledok procesného postupu podľa § 167 umožňujú súdu ustáliť, že predbežné prejednanie sporu bude mať svoj procesný význam so zreteľom na procesnú efektívnosť ďalšieho postupu v konaní. Ak teda dospeje súd k názoru, že predbežné prejednanie sporu môže priniesť procesne efektívnejšie a rýchlejšie riešenie sporu, bude namieste predbežné prejednanie sporu nariadiť. Slovné spojenie „ak súd nerozhodne inak“ znamená, že ak sudca predbežné prejednanie sporu nenariadi, v konaní bude postupovať inak - predovšetkým bude do úvahy prichádzať nariadenie pojednávania. Je teda zrejmé, že je na úvahe súdu, či nariadi pojednávanie alebo pred samotným pojednávaním nariadi predbežné prejednanie sporu. V danom prípade súd prvej inštancie nariadil pojednávanie, týmto postupom neporušil ust. § 168 ods. 1 C.s.p., je teda nenáležité tvrdenie žalobcu v odvolaní, že nenariadením predbežného prejednania sporu sa dopustil procesného pochybenia.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. vrátane výroku o náhrade trov prvoinštančného konania.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, keďže odvolací súd jeho odvolaniu nevyhovel, žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, tomuto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).